

Milletlerarası satım sözleşmeleri, milletlerarası ticaretin en önemli unsurlarından biri olup, yaygın bir şekilde kullanılmaktadır. Satım sözleşmeleri her devletin kendi iç hukukunda da düzenlenen bir akit türüdür. Milletlerarası satım hukukunda, taraflar bakımından hukukî güvenliği ve belirliliği sağlamak amacıyla, 20. yüzyılın ilk yarısından itibaren yeknesaklaştırma çalışmaları yapılmıştır. Bu çalışmaların bir kısmı istenilen başarıyı sağlayamadığından, daha geniş kapsamlı yeni bir sözleşme hazırlanmıştır. 11 Nisan 1980 tarihinde kabul edilen Milletlerarası Mal Satımına İlişkin Birleşmiş Milletler Sözleşmesi (CISG veya Sözleşme), ya da bilinen adıyla Viyana Satım Sözleşmesi, milletlerarası satım hukukunu yeknesaklaştırma çabasının önemli bir ürünüdür. Türkiye de bu Sözleşme'ye taraftır. Sözleşme, 1 Ağustos 2011 tarihi itibarıyla Türk hukuku bakımından yürürlüğe girmiştir.

Açıklandığı üzere, milletlerarası taşınır malların satımına ilişkin sözleşmelerden doğacak uyuşmazlıkların çözüme kavuşturulması ihtiyacının milli hukuk sistemlerince karşılanamaması milletlerarası ticaret çevrelerini ve milletlerarası kuruluşları bu konuda düzenlemeler yapmaya sürüklemiştir. Milletlerarası ticarete satım sözleşmesi akdeden taraflar, bu sözleşmenin hangi kurallara tâbi olacağını bilmek ister. Bu konuda, taraf devletlerce üzerinde fikir birliği (consensus) sağlanmış etkin bir milletlerarası düzenlemenin yokluğu, sözleşmenin taraflarını milletlerarası özel hukuk yöntemlerine başvurmaya yöneltmekte olup, tarafların, aralarında hukuk seçimine gitmeleri ise etkin bir hukuki çözümü her zaman beraberinde getirmemektedir.

Yabancılık unsuru içeren sözleşmelerde genel olarak kabul edildiği üzere, güçlü olan tarafın, sözleşmeye kendi milli hukukunun uygulanmasını istemesi ve bu konuda diğer âkit tarafı zorlaması sorunlara sebebiyet vermektedir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle, milletlerarası menkul

Contracts of international sale constitute one of the most important elements of international trade and they are commonly used. Contract of sale is a type of agreement regulated by each State's own domestic law. With a view to ensuring legal security and certainty for the parties in international sales law, unification works have been carried out as from the first half of the 20th century. As some of the works in question could not achieve the desired success, a more exhaustive new convention was prepared. United Nations Convention on Contracts for the International Sale of Goods ("the CISG" or "the Convention"), which is known as the Vienna Sales Convention and which was adopted on 11 April 1980, is the product of the efforts to ensure uniformity in the international sales law. Turkey is also a party to this Convention. The Convention entered into force in the Turkish law as of 1 August 2011.

As explained, the fact that national legal systems failed to meet the need for settling the disputes arising from contracts for international sale of movable goods led the international trade communities and international institutions to put in place regulations in that regard. Parties to contracts of sale in international trade would like to know which rules the contract in question shall be subject to. In this respect, the absence of an effective international regulation on which a consensus has been reached by the State Parties leads the contracting parties to employ methods of private international law, and an effective legal settlement may not always be achieved where the parties of the contract make a choice of law among themselves.

As generally accepted in contracts including the element of foreignness, issues may arise when the stronger party wishes to have its own national law to be applied to the contract and pressures the other contracting party in this respect.

For the reasons explained above, unification works have

mal satımlarına ilişkin sözleşmelere uygulanacak hukuki rejimi tesis etmek amacıyla, milletlerarası alanda yeknesaklaştırma çalışmaları yapılmıştır.

Viyana Satım Sözleşmesi, Sözleşme'nin giriş bölümünde işaret edildiği üzere “*farklı ekonomik, sosyal ve hukuki sistemleri dikkate alacak yeknesak kuralların kabul edilmesinin milletlerarası ticarete hukuki engellerin kaldırılmasına yardımcı olacağı ve milletlerarası ticaretin gelişmesini teşvik edeceği inancı içinde*” hazırlanmıştır. Bu nedenle, benimsenen sistemin, kanunlar ihtilafı hukuku kuralları gereğince esasa uygulanması için tayin edilen hukuka göre, milletlerarası taşınır satım sözleşmelerinin doğasına daha uygun bir özellik taşıdığı söylenebilmektedir.

Ayrıca, bazı devletlerin bir kısmının Anglo-Sakson hukuk sistemini (*common law*), bir kısmının ise Kıt'a Avrupası hukuk sistemini (*civil law*) benimsemesi nedeniyle Viyana Satım Sözleşmesi, oldukça farklı iki hukuk sistemini bir araya getirmektedir. Böylece sözleşme, farklı hukuk sistemlerindeki ticarî faaliyetlerinden doğan uyuşmazlıklara uygulanacak hükümleri, yeknesaklaştırma amacına sahip olduğundan diğer milletlerarası sözleşmelerden farklı bir özellik göstermektedir.

Sözleşme'nin uygulama alanı yer, kişi ve konu bakımından bazı özellikler taşır. Sözleşme'nin yer bakımından uygulama alanına göre, taraflar arasındaki satım sözleşmesi uluslararası nitelik taşımaktadır. Sözleşme, milletlerarası olma niteliğini, satım sözleşmesi taraflarının işyerlerinin farklı ülkelerde bulunmasına bağlamıştır. Ancak bu unsur tek başına yeterli olmayıp, bu unsuru destekleyen koşullar olarak; ya işyerlerinin bulunduğu devletler Sözleşme'ye taraf olmalı ya da kanunlar ihtilafı kuralları sözleşmeye taraf bir devletin hukukunu yetkili kılmalıdır.

been carried out internationally with a view to establishing the legal regime to be applied to contracts for international sale of movable goods.

As pointed out in its Preamble, the Vienna Sales Convention was prepared “being of the opinion that the adoption of uniform rules which govern contracts for the international sale of goods and take into account the different social, economic and legal systems would contribute to the removal of legal barriers in international trade and promote the development of international trade”. Therefore, it is safe to say that the adopted system is in more conformity with the nature of contracts for international sale of movable goods than a law chosen to be applied to the merits in accordance with the rules governing conflict of laws.

Furthermore, on account of the fact that certain States adopt the Anglo-Saxon (common law) legal system while some others adopt the Continental European (civil law) one, the Vienna Sales Convention brings two quite different legal systems together. The Convention has a different characteristic than the other international conventions since it aims to ensure uniformity in provisions to be applied to disputes arising from commercial activities in different legal systems.

The Convention's sphere of application has certain characteristics in terms of place, person and subject-matter. Under the Convention's sphere of application in terms of place, the contract of sale between the parties must have an international characteristic. According to the Convention, international characteristic means that the parties to a contract of sale have their places of business in different countries. However, this element is not sufficient on its own and must be supported by one of the following conditions: i) the States where the places of business are located are Contracting States; or ii) the rules governing conflict of laws authorize the application of the law of a Contracting State.

Sözleşme'ye taraf devletler, yer bakımından uygulama alanına ilişkin olarak çekince koyma imkânına sahiptir. Sözleşme'nin uygulanmasına ilişkin olarak, tarafların vatandaşlığı, tacir sıfatını haiz olup olmadıkları veya sözleşmenin adi veya ticari niteliği önemli değildir.

Sözleşme'nin konu bakımından uygulama alanına, satım sözleşmeleri ve taşınır mallar girmektedir. Satım sözleşmesi ve taşınır mal kavramları, iç hukuklardan ziyade Viyana Satım Sözleşmesi'nin amacına uygun şekilde özerk değerlendirilmelidir. Tüketici sözleşmeleri kural olarak Sözleşme'nin kapsamı dışındadır.

Sözleşme, taşınır mal satımını konu edinmektedir. Sözleşme; menkul kıymetler, para, gemi, tekne ve elektrik gibi şeyleri taşınır mal olarak değerlendirmemekte ve uygulama alanına dâhil etmemektedir.

Birsatım sözleşmesinin tarafları, hukuk seçimi bağlamında Sözleşme'nin uygulanmasını kararlaştırabilecekleri gibi, Sözleşme'nin 6. maddesine göre uygulanmamasını da kararlaştırabilirler.

Contracting States are entitled to make a reservation in respect of the Convention's sphere of application in terms of place. The nationalities of parties, the civil or commercial status of the parties or the contract has no importance in terms of the application of the Convention.

The Convention's sphere of application in terms of subject-matter covers contracts of sale and movable goods. The concepts of contracts of sale and movable goods must be autonomously assessed in accordance with the purpose of the Vienna Sales Convention rather than with domestic laws. As a rule, consumer contracts fall outside the scope of the Convention.

The subject-matter of the Convention is the sale of movable goods. The Convention does not regard securities, money, ships, vessels or electricity as movable goods and therefore, it excludes them from its sphere of application.

In the context of choice of law, the parties of a contract of sale can both decide to apply the Convention or not to apply it in accordance with Article 6 of the Convention.

ÇİN HALK CUMHURİYETİ BÜYÜKELÇİSİNİN ZİYARETİ

Çin Halk Cumhuriyeti Büyükelçisi Yu Hongyang, 7 Şubat 2017 tarihinde Müsteşar Yardımcısı Sayın Selahaddin Mentеш'i makamında ziyaret etti.

İki ülke arasında suçluların iadesi antlaşmasına ilişkin çalışmaların hızlandırılması konusunda fikir birliğine varılan görüşmede adli alandaki mevcut iş birliğinin geliştirilmesinin önemine vurgu yapıldı. Terörizmle mücadele başta olmak üzere çeşitli konularda karşılıklı görüş alışverişinde bulunuldu.

VISIT OF THE AMBASSADOR OF THE PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA

The Ambassador of the People's Republic of China, Mr. Yu Hongyang, paid a visit to the Deputy Undersecretary, Mr. Selahaddin Mentеш, on 7 February 2017.

The visit in which a consensus was reached on the acceleration of the activities towards the extradition treaty between the two countries, the importance of the improvement of the judicial cooperation between the two countries was emphasized. The importance of the improvement of the judicial cooperation between two countries was also emphasized and the views were exchanged on various issues, especially on counter-terrorism.